

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113221265
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1113221265.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Jany Richterovej, v spore žalobcov: 1/ Q. T., U. J. F. XXXX, J., Š. K. Y. N., 2/ F. Y., U. J. N. Š.Á. XXX/XX, O., Š. K. Y. N., 3/ O. Y., U. XXXX Y. Y., B. B., B., I., Š. K. I., 4/ G. Y., U. R. XXXX/XX, U., Š. K. Y. N., 5/ R. Y., U. E. XX/XX, B., N.Ú. N., Š. K. N. N., 6/ U. Y., U. X. X, R., N. N., Š. K. N. N., 7/ Y. Y., U. J. N. Š. XXX/XX, O., Š. K. Y. N., všetci zastúpení Právne centrum s.r.o., so sídlom Mýtna 42, Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, v konaní o zaplatenie náhrady za užívanie pozemkov, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 30. októbra 2020 č.k. 5C/120/2013-62 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/Súd prvej inštancie uznesením zastavil konanie pre späťvzatie žaloby žalobcami (§ 145 ods. 1, § 146 ods. 1 CSP), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a napokon rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku vo výške 16.430,53 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. žalobcom.

2/O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 256 CSP konštatujúc, že zavinenie pre potreby rozhodovania o trovách konania sa posudzuje z procesného a nie z hľadiska hmotného práva. V prejednávanej veci muselo byť konanie zastavené, pretože žalobcovia 1/ až 7/ vzali žalobu späť. Z procesného hľadiska to boli žalobcovia 1/ až 7/, ktorí zavini, že konanie muselo byť zastavené a preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti uznesenia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3/Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania podali včas odvolanie žalobcovia namietajúc, že žalovanému v predmetnom konaní nevznikli žiadne trovy konania, keď neuhradil žiadne súdne poplatky a v spore nebol právne zastúpený advokátom. V zmysle zásady procesnej ekonomie navrhli napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie zmeniť a rozhodnúť tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

4/Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov písomne nevyjadril.

5/Odvolací súd prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je sčasti dôvodné.

6/Rozhodnutie o náhrade trov konania skončeného zastavením (pri procesnom zavinení) upravuje ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. V prípade späťvzatia žaloby v zásade platí, že zastavenie konania zavini žalobca, ktorého preto bude zaťažovať náhrada trov konania. Ak sa však vzala späť žaloba, ktorá bola podaná dôvodne, pre správanie žalovaného, vtedy je povinný uhradiť trovy konania žalovaný.

7/V danom prípade žalobcovia vo svojom späťvzatí žaloby zo dňa 26.10.2020 súdu prvej inštancie dôvod späťvzatia neoznámili.

8/Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodovanie o trovách konania v súvislosti s jeho zastavením je založené na vyriešení otázky, ktorá zo strán zavinila zastavenie konania. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 256 ods. 1 CSP pojem zavinenie je potrebné vykladať vo vzťahu k príčinnej súvislosti so správaním strany konania, pričom zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Je potrebné vychádzať z toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a čo bolo dôvodom späťvzatia žaloby. Len ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie sa žalovaného v súlade s tým, čo žalobca požadoval v žalobe, treba dospieť k záveru, že zastavenie konania zavinil žalovaný.

9/Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Žalobca nie je povinný uvádzať dôvod späťvzatia žaloby, považuje sa však za vhodné, aby žalobca priamo v späťvzatí uviedol dôvod, pre ktorý berie žalobu späť, ak má tento dôvod právny význam v zmysle procesných predpisov. Vzhľadom na aplikáciu zásady oficiality pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí mať súd pri posudzovaní procesného zavinenia v zmysle § 256 ods. 1 CSP preukázané, či došlo v konečnom dôsledku k zastaveniu konania z dôvodu na strane žalovaného. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobcovia súdu neuviedli dôvod späťvzatia žaloby, ktorým tak nebola napr. skutočnosť, že žalovaný po podaní žaloby dobrovoľne žalobcami požadovanú náhradu za užívanie nehnuteľnosti zaplatil (čoho sa žalobcovia domáhali žalobou), kedy by sa ďalšie konanie vo veci stalo bezpredmetným, neostalo než uzavrieť, že zastavenie konania nezavinil žalovaný, ale výlučne žalobcovia (neuváženým podaním nedôvodnej žaloby, resp. neuváženým späťvzatím žaloby, ktorá mohla byť i dôvodná). Právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie tak bolo správne.

10/Pravdou ale je, že žalovanému žiadne trovy v prvoinštančnom konaní nevznikli (čo žalovaný ani nerozporoval). Za tohto stavu, keď z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému nevznikli žiadne trovy konania, by bolo celkom nevhodné, aby súd priznal tomuto nároku na náhradu trov a následne súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP určil samostatným uznesením výšku nároku v rozsahu 0,- € (toto samozrejme neplatí v prípade, ak by žalovanému trovy konania vznikli, hoci aj v minimálnej výške).

11/Odvolaciemu súdu potom neostalo, než uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania zmeniť (§ 388 CSP) a žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania nepriznať.

12/Kedže dôvodom takéhoto postupu odvolacieho súdu nebola vecná nesprávnosť napadnutej časti uznesenia súdu prvej inštancie, ale k zmene výroku o trovách viedla odvolací súd výlučne zásada procesnej ekonomiky, nebolo možné žalobcov označiť za v odvolacom konaní plne úspešnú stranu sporu. Odvolací súd potom vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 2 CSP).

13/Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).